

# KÄRLEKEN TILL SVERIGE

ALICE BAHS  
NATIONALDAGSTAL  
DEN 6 JUNI 2000

EDERS MAJESTÄTER, ERS KUNGLIGA HÖGHETER, Fru Talman,  
Ers Excellencer och Mina Damer och Herrar.

Jag är oändligt stolt, glad och hedrad över att få stå här i dag på Sveriges Nationaldag, på *vår* nationaldag och försöka ge uttryck för vad jag känner. Stora känslor kan vara svåra att precisera och Kärleken till Sverige, som ju den här dagen handlar om, min, er och alla andras, är som alla kärlekshistorier lite komplicerad.

En gång för väldigt längesen, eller i alla fall för trettio-fyrtio år sen, fanns det ett Sverige som var enklare. Så mycket enklare att jag nästan kan förstå dom som längtar tillbaka. Men bara nästan.

Alla såg på samma tevekanal, för det fanns bara en och där såg alla på Lennart Hyland, för det fanns bara han.

Alla barn hade en mor som var rar och en far som var karl och som rodde mor till samma kyrka där alla bad till samma Gud.

Nästan alla röstade på samma parti och sen gick alla hem och åt falukorv med Skogaholmslimpa till tonerna av Kalle Jularbo och det var inget mer med det.

Skilsmässor var enstaka undantag, homosexualitet inget man pratade om – och ingen skulle komma på tanken att bygga en moské mitt i Stockholm.

Utlänningar var exotiska Carmencitor hos Evert Taube eller snygga kypare i Playa Inglés – inget man hade runt stugknuten eller i tvättstugan.

Var sak på sin plats. Det var ordning och reda och Melodikrysset på lördag.

Visst fanns det redan då svenskar som inte passade in i folkhemmet:

Nån ogift moster som bodde ihop med sin manhaftiga väninna – eller nån inflyttad tysk som åt konstigt bröd – men det där var små pittoreska fläckar på Carl Larsson-tavlan som bara gjorde den mer intressant – och dom riktiga svenskarna ännu svenskare.

För det finns ju inget som gör folk mer sammansvetsat än när man kan enas om vilka som är annorlunda.

Och det fungerar så länge mor är rar och far är karl och dom annorlunda inte blir för många.

MEN SEN BÖRjade sörgårdsidyllen förändras.

Visst, Norrlands skogar var fortfarande lika vackra, Skånes slätter lika sköna och Dalarnas ängar lika gröna – men Kärleken till Sverige spred sig även bland folk som inte var födda här och som nu flyttade hit.

Även svenskarna började resa utanför Ving-gheppet på Kanarieöarna och kärade ner sig i utlänningar och tog hem dom.

En av pionjärerna var självaste Kungen och plötslig hade vi en mystiskt pratande drottning som varken kände till småländska kroppkakor, hambo eller Hasse Tellemar, hur skulle det här gå?

Alice Bahs nationaldagstal från förra året var svaret på en direkt förfrågan från Riksdagens Talman – och tillika ordförande i Stiftelsen Sveriges Nationaldag – Birgitta Dahl.

Motiveringen var som följer:

“Vi ser henne som en utomordentligt fin och värdig representant för Sverige som en demokrati präglad av allas lika rättigheter. Hon deltar också aktivt i kampanjen mot rasism och främlings-

fientlighet och hon är en mycket god förebild för unga kvinnor i ett demokratiskt land - unga, självständiga och fria kvinnor.”

I jämförelse med de övriga nordiska ländernas nationaldagar, är den svenska en ny uppfinning: först 1983 blev 6 juni officiell nationaldag (sedan 1916 har dagen varit svenska flaggens dag). Å andra sidan skulle det väl inte i

många av grannländerna gå att få uppleva en så rörande balanserad och perspektivrik nationell kärlek, som småländska Alica Bah i Östboträkt presterade.

Texten är här återgiven i sin originala, muntliga form för att bevara den mjuka, nästan spontana stilen som präglar talet.

PSS

I samma veva tröttnade mor på att bara vara rar: Hon ville vara med och ro båten och slet åt sig ena åran.

Och par som inte kunde enas om färdväg bara åkte runt runt och ibland trillade den ena överbord.

Skummet yrde, vågorna blev allt högre och den förut så stillastående insjön Svea hade förvandlats till ett öppet hav.

Förändringens friska vindar blåste in från alla väderstreck och det var spännande och härligt men också svårare att navigera och svårare att kontrollera.

I dag ser alla på olika tevekanaler och Lennart Hyland är ersatt av Pascalidou, Guillou och en å annan mullig mulatt.

Många barn har bara en mor som ror eller rentav en far som träffat en annan karl.

Falukorven kryddas med koriander och serveras med cous-cous.

Skogaholmslimpan får trängas med ciabatta och pita-bröd och alla har varsin Gud som de chattar med på Internet.

Det är inte alltid enkelt, det händer att det är så svårt att hållta vore för möe, som vi säger i Småland.

Så det finns dom som knorrar över Dagens Sverige.

Det finns dom som med grova kängor vill skilja mellan svenskar och svenskar.

Det finns dom som med glåpord, gruppvåldtakter och mord vill tvinga mor att enbart vara rar igen och far att bara vara karl igen.

Det finns dom som inte tror på demokrati, på fred, frihet och mänskliga rättigheter. Dom finns som inte vill ha någon förändring.

Men i alla kärleksförhållanden måste man vara beredd på

att föremålet för ens kärlek förändras och utvecklas.

Att utvecklas med sin kärlek kanske rentav är vad kärlek handlar om?

Jag försöker verkligen förstå det eftersom jag så ofta grälar med min man för att han utvecklas så förbaskat invecklat.

Så jag tror i alla fall att dom allra flesta liksom jag känner Kärleken till Sverige starkare än någonsin, för i dag rymmer den så mycket mer och så många fler.

Vi kommer därför att kämpa mot dom problem som kan komma med förändringar och kämpa inte bara för ett samhälle i fred och frihet utan också för ett Sverige där alla får leva precis som dom vill, så länge det inte skadar nån annan.

Där varken myndigheter, politiker, präster, grannar eller ens Kungen kan tala om för oss hur vi ska leva.

Där våra svenska traditioner är mycket, *mycket* trevliga frivilligheter och inget tvång.

Vi kommer att kämpa för ett Sverige där det som förenar oss är vår kärlek till ett fantastisk land där alla får plats.

Och där vi svenskar fortsätter att bygga på de demokratiska värderingar som generationer av svenskar innan oss lagt grunden för.

Ett Sverige som gör skäl för att det mest kända svenska ordet utomlands är ett smorgasbord, fullt av välsmakande valfrihet.

Du *nya* du fria du takhöga nord.

“Jag är så glad att jag är svensk.” Ho ho!

Källa: Alice Bahs originalmanus.